

č. 6192.

Zdravotnictví: * I. Lékařským komorám zřízeným podle zák. z 22. prosince 1891 č. 6 ř. z. z r. 1892 nepřísluší právo udíletí tituly odborných lékařů. — II. O pramovoci lékařských komor.

(Nález ze dne 3. ledna 1927 č. 27.058/26.)

Věc: Lékařská komora moravská v Brně proti ministerstvu zdravotnictví (min. konc. Dr. Jaromír Preininger, za zúč. MUDra Heřmana H. v P. adv. Dr. Richard Taub z Prostějova) stran udělení titulu odborného lékaře.

Výrok: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

Důvody: Lék. komora mor. nepřiznala usnesením ze 16. ledna 1924 Dru Heřmanu H. v P. titul odborného lékaře pro choroby dětské, poněvadž dle předložených dokladů nevyhovuje podmínkám k dosažení titulu odborného lékaře stanoveným. Odvolání Dra H. bylo zsp-ou v Brně zamítnuto. Dalšímu odvolání vyhověl žal. úřad nař. rozhodnutím a přihlížeje zcela výjimečně k odborné činnosti, kterou Dr. H. v oboru dětského lékařství prokazuje, a uznáváje tuto činnost rovněž zcela výjimečně za rovnocennou s odbornou činností na tuzemsk. ústavech, přiznává mu titul odborného lékaře pro nemoci dětské.

O stížnosti uvážil nss takto: — — —

Odv. spis zúč. strany upírá st-lce legitimaci k stížnosti, dovozuje, že st-lka nebyla nař. rozhodnutím poškozena ve svých právech. Námitku tuto neuznal soud důvodnou.

Stížnost namítá proti nař. rozhodnutí, že min. není oprávněno udíletí titul odb. lékaře, a že podle platného práva tituly takové udíletí oprávněna jest lék. komora. Námitka tato, je-li vznesena před nss-em (§ 2 zák. o ss) nemůže míti jiný smysl, než že lék. komora vytýká, že min. nař. rozhodnutím neoprávněně zasáhlo do oboru působnosti platným právním řádem přikázaného lék. komoře, a že tedy nezákonným způsobem porušilo subj. právo st-lky. Podle § 2 zák. o ss jest nss povolán rozhodovati o stížnostech, tvrdí-li strana, že nař. rozhodnutím bylo proti zákonu porušeno nějaké její subj. právo. Poněvadž pak stížnost lék. komory obsahuje, jak bylo uvedeno, námitku vytýkající porušení práva st-lky, nelze stížnost tu prohlásiti ve smyslu § 2 zák. o ss za nepřipustnou. Otázka, zdali námitka ta jest důvodná, t. j., zdali skutečně žal. úřad svým rozhodnutím zasáhl proti zákonu do právní sféry st-lky, jest pak již předmětem a obsahem nalézací činnosti nss-u.

Rovněž neprávem domnívá se odv. spis zúčastněné strany, že lék. komora není ke stížnosti legitimována proto, poněvadž jest orgánem podřízeným ministerstvu, které v daném případě rozhodovalo.

Lék. komory zřízené zák. z 22. prosince 1891 č. 6 ř. z./1892 jsou podle své organisace především stavovskými korporacemi, jimž zákon propůjčuje určitá práva a ukládá jisté povinnosti a nelze jim proto zá-

sadně upíratí právo, aby, právě jako korporace, hájily hranice oné právní sféry, která jim zákonem jest vymezena, a to eventuálně i proti úřadu, který, ať jako instance, ať jako úřad dozorčí, jest jim nadřízen. Toto právo jest jim ostatně v případě rozpuštění komory dozorčím úřadem výslovně přiznáno (§ 14/2).

Neshledav tudíž stížnost formálně nepřipustnou, musel se nss zabývatí námitkou ve stížnosti obsaženou, že žal. úřad zasáhl nezákonným způsobem do oprávnění lék. komoře příslušejícího svým výrokem, jímž Dru H. přiznal titul odb. lékaře.

Právo rozhodovati o užívání titulu odb. lékaře ani nějakým výslovným ustanovením zák. o lék. komorách těmto komorám propůjčeno není, ani nelze takovéto právo z podstaty tohoto zák. odvoditi. Podle § 3 cit. zák. jsou komory povolány o všech záležitostech, které týkají se společných zájmů lékařského stavu, úkolův a účelů, jakož i důstojnosti a vážnosti lék. povolání, vývoje zdravotnictví a zdrav. zařízení, pokud lékařské spolupůsobení jest důležitým, porady konati a usnesení činiti, s lékaři komorního obvodu, jakož i s jinými lék. komorami jednati, podáními k úřadům svého obvodu se obracetí a skrze představený pol. úřad zem. podávati vládě návrhy a žádosti. Ani z tohoto ustanovení ani z předpisů zák. ukládajících komoře vésti lékaře svého obvodu v patrnosti (§§ 2 a 11), podávati úřadům dobrá zdání (§ 4), usnásetí se o jednacím řádě a o prostředcích vedoucích k splnění účelů a úkolů komor (§ 13), a konečně ani z funkce představenstva jako čestné rady (§ 12), nikterak neplyne právo, aby lék. komory způsobem autoritativním upravovaly a vymezovaly výkon povolání lékařského ani všeobecně ani stran jednotlivých kategorií lékařů.

Nenáleží-li však do působnosti lék. komorám zákonem přikázané rozhodovati o způsobu vykonávání lék. povolání, a nebyla-li tudíž stěžující si komora povolána, aby s právním účinkem vydávala výrok o tom, smí-li Dr. H. při výkonu svého povolání užívati titulu odborného dětského lékaře, nemohl nss shledati, že by nař. rozhodnutí, jímž žal. min. jmenovanému přiznalo »titul odborného lékaře pro nemoci dětské«, bylo způsobilé porušení nějaké subj. právo st-lky. Není-li však komora nař. rozhodnutím ve svých právech dotčena, a poněvadž zák. o lék. komorách těmto komorám nepropůjčuje také právo opravných prostředků proti rozhodnutím úřadů týkajícím se výkonu povolání lékařského, nepřiznává jim tedy v těchto věcech postavení strany, nelze stěžující si komoru uznati ani za legitimovanou, aby vytýkala nař. rozhodnutí před nss nezákonnost nebo formální vadnost, a nemohl proto nss důvodnost námitek v těchto směrech stížností vznášených přezkoumávati. Nemohl se tedy věcně zabývatí ani otázkou, zdali min. zdrav. jest vůbec oprávněno titul odb. lékaře udíletí, resp. — kdyby mu takovéto oprávnění skutečně příslušelo — zdali v daném případě Dru H. takovýto titul důvodně přiznalo.

Č. 6193.

Živnostenské právo. — Policie tržní: I. Ke změně obecního řádu tržního je třeba schválení zsp-é. — II. O pravomoci živn. úřadů ve věcech tržních.

(Nález ze dne 3. ledna 1927 č. 27.126/26.)